

افغانستان در چنگال ګلادیا تور های سیاسی *

محمد امین فروزن

قسمت اول

چگونه تاریخ و تمدن باستانی یک ملت به تاراج برده میشود؟

متاً سفانه حالتی را که به من از آخرین دیدارم از سرزمین افغانستان بویژه از شهر تاریخی کابل بدست آمده است نه میتوانم توصیف و بیان کنم و ناچار باید گفت که پس از یک فراق نسبتاً کوتاه و دردناک نسیمی از دنیای مأنوس و عزیز دوستان و آشنایان بود که مرا جان داد و محبت های بی پایان آن عزیزان که جز آنها در دنیا امیدی و سرمایه ای ندارم مرا مرهون منت های فراوان خویش ساخت. اما در کنار آن همه محبت ها چون نخستین شب هایم در شهرتاریخی کابل با سناریوی برگزاری دؤمین انتخابات پارلمانی افغانستان مصادف گردیده بود حکایت را از همین جا آغاز میکنم.

«ویروس تقلب» و کارنوالی بنام انتخابات پارلمانی!!

کابل همچون یک خانه ای شلوغ و درهم است و بر ویرانه های آن تصاویری از اکثریت «پهلوانان پنه ای ! » یا همان نامزدان دؤمین دوران انتخابات پارلمانی افغانستان به چشم میخورند که در کنار سائز شعار های بلند بالای سیاسی و اجتماعی " خدمت به اسلام و مردم رنج کشیده افغانستان " را نیز از وظائف و مسؤولیت های مهم خویش میدانند . زیرا آخیراً رسم شده است که هر کی نامزد و کاندیدای پارلمان یا مجلس میشوند لزوماً خلس برنامه کاری اش را در چند شعار ارائه می دهند و بر برگه ای از کاغذ و یا هم پارچه ای از تکه به نمائیش میگذارند ، مثلًا وعده می دهند که اگر من و کیل پارلمان شدم تمامی راه ها را قیریزی یا اسفالت میکنم !! و یا هم آفتاب را از مغرب به مشرق در می آورم ..!! در اوج چنین یک هیا هوی خود خواهانه و مرموزی که همه کتله های از مردم اعم

از نخ به گان و خادمان این خیطه تاریخی را به حرکت آورده و مورد از مائیش قرار داده اند ، برای نخستین بار پرده از یک راز سر به مهر و « اشد حرم » برداشته شد ، و آنگاه ، در چنین معركه ای از قدرت و لذت و چنین مهلکه ای از وحشی گری و ابتدال برخی از این **« پهلوانان پنه ای !!»** برای اینکه ثابت سازند از تجارب و کارنامه های وسیعی برای خدمت به مردم و میهن برخوردار اند ، ضمن شمردن و ضرب و تفرق ساختن قسمتی از عمر شان را که در سازمان های اطلاعاتی و امنیتی کشور های بزرگ جهانی سپری کرده اند با همه چشم سفیدی چند سال «نا قابلی!!» را که در خدمت سرویس های جاسوسی و امنیتی مانند **C.I.A** یعنی سازمان مرکزی اطلاعات امریکا و سازمان اطلاعات و امنیت اتحاد جماهیر شوروی سابق **K.G.B** به معامله پرداخته بودند ، بخشی از تجارب و اندوخته های لازم کاری خویش به حساب می آورند . وقتی ارزشها و معنویت در وجودان عمومی و تاریخی مردم ما مشخص نباشد که چه چیز میتواند به مثابه تجارب عمومی ، اندوخته های تاریخی ، فضیلت ها و فرهنگ ملی باید ثبت تاریخ باشند ، طبیعی است که چنین مدارک و گواهی نامه ها در بازار مکاره مافیائی از ارزش خاصی برخوردار اند ! شکفت انگیز است در جامعه ای که به هر دلیلی حتی زندگی مستمر و دوامدار در کشور های بیگانه خود یک ضد ارزش و امرنا پسندیده تلقی میگردید امروز وابسته گی و ارتباط با اهرم های بیرونی قدرت از مؤلفه های مهم « مشروعیت سیاسی » به حساب می آیند . این بزرگترین فاجعه انسانی ما و میهن ما است که دامنه اش در خیال و تصور نه می گنجد در اوج و بحبوحه این تراژیدی غم انگیز تاریخ ، روشنفکر نمایان با تحلیل ها و قیل و قالهای بی ریشه خویش در خدمت مافیای حاکم در آمده اند ، خلاصه آنچه را که از تحلیل گونه های این روشنفکر نماها و شبه روشنفکران بر می آیند هیچگاه با اوضاع و احوال واقعی و حاکم بر جامعه ما انطباق ندارند . اگر نه چی کسی اعم از روشنفکران جامعه و توده های از مردم فقیر نه میدانند که لازمه مهم و اصلی برپائی فرایند ها و مراحل گوناگون انتخاباتی ایجاد یک بستر آرام و صلح آمیزی بوده است که بدون فراهم آوری چنین بستر مناسب بر پائی هرگونه مراسم انتخاباتی ، فاقد مشروعیت لازم سیاسی میباشد ؛ این درحالی است که نزدیک ترین نکته جغرافیاوی به قصر ریاست جمهوری افغانستان نیز از آفت نا امنی ها در مصونیت و آرامش نیست و نبوده است . چنانچه روشن و واضح است مسائلی چون امنیت و عدالت اجتماعی مؤلفه های مهمی اند که به قول دانشمندی هویت و شناسنامه یک مشروعیت سیاسی نیز نامیده می شود ؟ از اینکه بعضی از تحلیل گران و کارشناسان رسمی و مافیائی پشہ را در هوا نعل میفرمیکنند و در تحلیل و تفسیر وارونه ای از حوادث و وقایع یه طولانی دارند !! به مصدق این بیت **« رشته ای بر گردنم افکنده دوست میکشد هرجا که خاطر خواه اوست !!»** در تحلیل حوادث کشور « صغیری و کبری » میفرمایند !! اما مورد دیگر و آنچه بسیار مهم و درس آموزنده تر جلوه میکند ، نگاه **« استبدادی »** و منحصر به فرد به فرایند

دموکراسی و مردم سالاری در افغانستان است که با تغییر هر روز و هر لحظه ای که پس از تشکیل دولت مؤقت بر هبری جلالتماب حامد کرزی سپری میگردد با یک سرعت مهار ناشدنی به پیش میرود و قوت میگیرد . درد ناکثر اینکه تحت همین شرایط پیچیده سیاسی که جامعه و کشور افغانستان مرحله بسیار غم انگیزی را سپری میکند و آرمان های عزیز و بزرگ افغانها که طی سه دهه گذشته میلیون ها شهید داده اند تا با نها دست یابد ، نخستین مؤلفه ای از امید برقای عدالت بود که برابری و برادری را جاگزین تبعیض و تضاد ها میکرد و آزادی که انسان باشنده ای قلمرو افغانستان را از جور حکام و استبداد مستبدان رها می ساخت ، و آنگاه دنیای می شد که در آن همه انسان ها بویژه افغانهای درد دیده **برابر و برادر، آزاد و بی اسارت** ، عشق بورزند و در پرستش خداوند دانش و زیبائی ، عظمت و آگاهی و نور، جهان و دنیای را ببینند لبیز از معنویت و هدفمندی که در آن هم زیستن مفهومی را دارد وارزشی، وهم مردن و دست ارزندگی شستن! بنابراین «صغری و گبرای» نیمه روشنفکران نوبالغ و تحلیلگران رسمی این جامعه مغایر با واقعیت های تلخ تاریخ این سرزمین است که همه روزه پیرامون سرنوشت تمامی شهروندان این کشور به مشاهده میرسد. متأسفانه یک مغالطه خیلی عمیق فلسفی و تاریخی ، و در عین حال ساده ای است که بر مجموع قضاوت ها ای همه ما منجمله تحلیلگران ، مبصران و کارشناسان «رسمی و غیررسمی » این خیطه تأثیر فراوانی بجا گذشته است وجود دارد و آن مغالطه که با ریشه در معرفت ما نسبت به حوادث و دیگرگونی های تاریخی نسبت به زندگی وحیات انسان در هستی گره خورده است ، **«نگاه رجالی !!»** به تاریخ است که وقتی هم راجع به مسائل فلسفی و علمی راجع به زندگی بشر، تاریخ ، تمدن و حرکات انسانی صحبت میکنیم ، تمامی قضاوت های ما در زمینه های شناخت و معرفت زندگی تاریخی انسان از همین **«نگاه رجالی»** به تاریخ که بخشی از جهان بینی ما را تشکیل میدهد ، نشئت می کند ، رسوبات و آثار همین نگاه معیوب **«رجالی»** چنان بر قضاوت های مان نسبت به زندگی تاریخی بشر سایه افگنده و متأثر گردیده است که بصورت واضح بر مسند یکی از « عاملها ای » مهم تحولات اجتماعی قرار گرفته است . چنانچه به وضاحت میبینیم اکثر تحولات و دیگرگونی های جامعه فقیر ما با تبعیت از این عامل مهم واقع میگرددند. قابل ذکر است که همین فرائند « نگاه رجالی به تاریخ » در دوران های زندگی **« ما قبل مدرن »** بشربا شرایط و التزامات خاصی که داشت از اهمیت ویژه ای برخوردار بود اما با پیشرفت تکنولوژی و تسلط روزافزون **« انسان »** بر هستی و طبیعت **« نگاه رجالی »** به تاریخ و هستی نیز به صورت منظم و سیستماتیک به فرآیند تبعیت از نوعی مکاتبیزی که با موتور علم و خرد جمعی در حرکت میباشد ارتقا یافت . روی همین دلیل است که تاریخ بشربویژه در دوران معاصر و مدرن مالامال از حق تلفی ها و نا برابریها و به نوعی متأثر از همین دیدگاه معیوب فلسفی به مشاهده میرسد ، به همین دلیل است که در عملکردهای فردی و

مناسبات اجتماعی اکثریتی از حاکمان رژیم حاکم برکشور، اصل «**نگاه رجالی به تاریخ**» با جدیت رعایت می‌گردد، جالب آنچه و آنگاه است که وقتی بنام یک فرآیند دموکراتیک و مردم سالاردر کشور های توسعه نیافته شرفی و اسلامی منجمله افغانستان خواسته های نا مشروع و مستبدانه زمامداران درزیر پوشش همین نگاه اعمال میگردد، چهره اصلی و مستبدانه زمامداران رسای خاص و عام میشود و پرده از چهره حقیقی حاکمان به زیر می‌افتد، و در نظام های استبدادی و مطلقه هیچ حد و مرزی برای اعمال قدرت حاکمان وجود نداشته است، چنانچه در همین «**کارنوال انتخابات پارلمانی افغانستان**» از مسأله دموکراسی و مردم سالاری به مثابه پوششی برای «**اختناق دموکراتیک !!**» زمامداران استفاده بعمل آمد و هیچگاه و هرگز به مؤلفه های لازمی فرآیند یک انتخابات واقعی و دموکراتیک توجه مبذول نگشت زیرا علاوه بر وجود بیماری مزمن «**تقلب !!**» که تمامی اندام های جامعه فقیر ما را گرفته اند در روند انتخابات که به قول آقای معنوی رئیس کمیسیون مستقل انتخابات افغانستان از جمله پنج میلیون و هفت صد هزار رأی، یک میلیون و چهارصد هزار رأی باطل اعلام گردیده است و آقای معنوی که دریک کنفرانس مطبوعاتی سخن میگفت اظهار نمود که «**در جریان بررسی کمیسیون مواردی را ملاحظه نمود که نتایج درج شده در فورمه های نتایج، بنا بر ملحوظات مختلف که از آنجلمه میتوان از مشکوک بودن و یا عدم وضاحت آرا نام برد، نیاز به بررسی و یا شمارش آرا نیاز داشته اند.** کمیسیون در اینگونه موارد با درنظر داشت موضوع به بررسی در ۸۱ محل، شمارش مجدد در ۱۲۱ محل و بررسی و شمارش در ۳۱۴۳ محل، هدایت صادر نموده بود. بعد از تکمیل بررسی و شمارش آرای کمیسیون با در نظر داشت نتایج واصله تصمیم مبنی بر بی اعتبار شناختن نتایج ۵۶۹ محل اتخاذ نموده است.»

انتخابات دموکراتیک و مؤلفه های قومی !!

مسخره ترین تصمیمی و فرمانی که تا اکنون از سوی کمیسیون مستقل انتخابات افغانستان مبنی بر ابطال تمامی صندوق های رأی حوزه های انتخاباتی اتخاذ گردیده این است که صندوق های رأی برخی از حوزه های انتخاباتی را به دلیل اراده مشترک قومی مبنی بر واگذاری رأی به یک کاندید معین باطل اعلام گردید، چنانچه باز هم از قول مقامات ارشد کمیسیون انتخابات شنیدیم در بحبوحه شمارش آرآ و قتی دیدند که کاندید مورد نظر شان که مطلوب و مورد نظر مقامات حاکمه بود رأی نیاورند بلادرنگ و به اثر یک فرمان حکومتی تمامی آرآ تمامی حوزه انتخاباتی را باطل اعلام نمودند و بدین سان کارد **خونین** ابطال انتخاباتی را در شکم یک تصمیم معصوم جمعی آنهم از جنس مشروعیت قومی فرود برند. معهذا مقامات ارشد کمیسیون مستقل انتخابات پس از اصدار این فرمان

بمب مانند برای توجیه شرعی !! و به ظاهر قانونی !! این اقدام خویش به استدلالات « بنی اسرائیل » روی آوردن و آن توجیه به ظاهر شرعی و قانونی از جنس استبداد این بوده که وقتی تمامی آرای یک حوزه انتخاباتی در صندوق یکتن از کاندیدان انتخاباتی ریخته شده است هرچند معلوم گردد که این تصمیم درنتیجه یک اراده جمعی وبصورت آزاد اتخاذ گردیده ، از نظر کمیسیون تمامی آرای یک حوزه باطل اعلام میگردد . و بدین سان آسمان خونبار میهن ما که هنوز از چتر باروتی بیماری مزمن « **تقلب** » کبود است بر بستر « مشروعيت انتخابات » سوگوار است و اشکریزان . بگذارید ببینیم کدام رنگ و نیرنگهاست که چتر چنین کبودی را بر آسمان دموکراسی و مردم سالاری « گند » کشیده است ؟ وقتی چنین تقلب سیاهی در کار باشد برما بود که این بدیهی ترین و در عین حال حیاتی ترین مسئله که ناموس آزادی ، عدالت اجتماعی و مردم سالاری تلقی می گردد را به سرعت حل میکردیم و یا لاقل به چنین کستاخی و ابهام برگزار نه می شد . پس بهتر است صادقانه و دلسوزانه ابتدا به خود مان برگردیم و پیش از همه از خود بنالیم که « از ماست که بر ماست » .

ادامه دارد

* گلادیاتورها دسته‌ای از جنگجویان حرفه‌ای در [روم](#) باستان بودند که با یکدیگر و با حیوانات درنده جنگیه و دست و پنجه نرم می‌کردند تا موجبات تفریح تماشاگران را فراهم آورند.